

Hejsek 10

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIX červen 2024

Pejsek štěká...

Haf! Haf! Haf!

Přišel červen a s ním pomalu přichází i konec školního roku. Jeho začátkem jsme se stali četníky Československé republiky a vyšetřovali případ smrti hlídače galerie Františka Kříže. Během toho starší důkladně vyslechli příběhy pěti jeho známých, abychom mohli zjistit, jak to všechno bylo. Mladším se mezitím povedlo odhalit kupu falzifikátů — padělaných obrazů, které si tajně nechávala ředitelka galerie Zuzana Gallerová vyrábět, aby odprodejem těch pravých mohla vydělat. V druhé polovině roku jsme cvičili divadlo. V něm jsme se vydali na výpravu, na níž se ztratili vedoucí a nejstarší holky všechno musely nečekaně

samy odřídit. V půlce května se odehrál divadelní festival, na němž jsme nacvičené dílo předvedli rodičům a kamarádům a sami se podívali na plno dalších skvělých představení. Teď přišel červen, rok je téměř za námi a na dveře klepe tábor. O čem asi letos bude?

Haf! Haf! Haf!

Děkuji všem, kteří odevzdali všechny potřebné věci k táboru včas. Pokud vám ještě něco k odevzdání chybí, doneste to prosím kvapem, ať vás vedoucí nemusejí zbytečně nahánět.

Haf! Haf! Haf!

Ale ještě před táborem, o víkendu 14. — 16. června, nás čekají Oddílové hry o Štítek táborníka, vyrazíme do lesů kolem Prosečnické

ce. Konečně výprava do přírody! Tak to se pořádně těším.

Haf! Haf! Haf!

K červnovým narozeninám štěkám Maríně, Anice a Johanovi. Všechno nejlepší! A také děkuji všem, kteří se o mě celý rok starali, pomáhali opravovat chyby, které jsem ze své hladovosti nasekal, pomohli mi odhalit, že mám hlad a pak se snažili tento hlad nasytit. Nakonec

děkuji Maki, Róze, Aně i Josefce, které tento hlad nyní zcela zahnały a svým uměním mě konečně doopravdy zasytily. Tento oddílový rok jsme začali detektivkou v galerii mezi obrazy starých mistrů. Je mi ctí, že jej mohu uměním i zakončit a to díly mistryň nové generace, které najdete v galerii dále v Pejskovi. Tak přeji krásný kulturní zážitek! Haf!

Haf! Haf! Haf!

Co budeme dělat my větší?

4. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
11. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
14. — 16. 6.	Oddílové hry o Štítek táborníka	
18. 6.	Oddílová schůzka	(16.30—19.00)
25. 6.	Odevzdávání bedýnek	(18.00—19.00)
29. 6. — 1. 7.	Představebka	
2. 7. — 20. 7.	Tábor	

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Festival je za námi a naše snažení se velmi vyplatilo. Představení se všem moc líbilo! Dokonce jsme získali dvě nominace na Čtrnáce! Tomu se říká úspěšný festival.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V průběhu června nás čeká víkendová výprava, přesněji Oddílové hry o Štítek táborníka, tak doma může-

te trénovat tábornické dovednosti. Na konci června nás čeká speciální pokladvážka, během které dokončíme naši práci v železniční společnosti.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Tábor se nám kvapem blíží. Pokud nám ještě dlužíte nějaké papíry k táboru, prosíme, abyste nám je donesli co nejdříve.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Co budeme dělat my menší?

6. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
13. 6.	Schůzka	(17.00—18.30)
14. — 16. 6.	Oddílové hry o Štítek táborníka	
20. 6.	Pokladová schůzka	(16.30—18.30)
25. 6.	Odevzdávání bedýnek	(18.00—19.00)

Štěně

Divadelní festival

Naše divadelní příprava se přiblížila k vrcholu již v pátek 17. 5., kdy jsme si dali generální zkoušku. Nejdříve jsme si zahráli veverčí šiškovou bitvu a poté jsme se pustili do trénování našeho divadla. Na závěr jsme došli do velké klubovny a zahráli jsme celé naše divadelní představení Velkému Vpředu.

V sobotu 18. 5. pak nastal den D. Sraz jsme si dali raději už ráno v 9 hodin. Představitelé hlavních rolí na úvod ještě opakovali své texty, ostatní mezitím hráli různé hry, aby se před výkonem rozeřádili. Následně jsme dopilovali pár detailů, například únosy myšek kocourem, nasvačili jsme se a vyrazili jsme pěšky do divadla Komedie. Tam jsme si odložili věci v divadelní šatně, naobědvali jsme se a pak jsme se vydali na pódiovou zkoušku. Vůbec poprvé jsme si tak mohli vyzkoušet hraní na divadelních prknech. Dolačili jsme pár detailů a utíkali jsme zpět do šatny, abychom se mohli převléknout do kostýmů. Nedlouho poté začalo představení Malých Arálií, které jsme sledovali na televizi v šatně. A pak jsme přišli na řadu my!

Rychle jsme přestavěli pódium, nachystali jsme se v zákulisí a začali jsme hrát naše představení. Myslíme si, že to byl úplně nejlepší z našich pokusů. Všichni si pamatovali text, byli ve správný čas na správném místě a klobouk dolů před všemi herci za to, jak hlasitě zvládli mluvit. Po velkém

potlesku jsme se vydali do šatny, kde jsme se převlékli opět do normálního oblečení a utíkali za rodiči. Každý se pak rozešel jinam, někteří herci šli odpovídat na otázky moderátorů na rozhovor s tvůrci, někteří se šli podívat ještě na další divadelní představení a někteří vyrazili za jiným programem mimo divadlo.

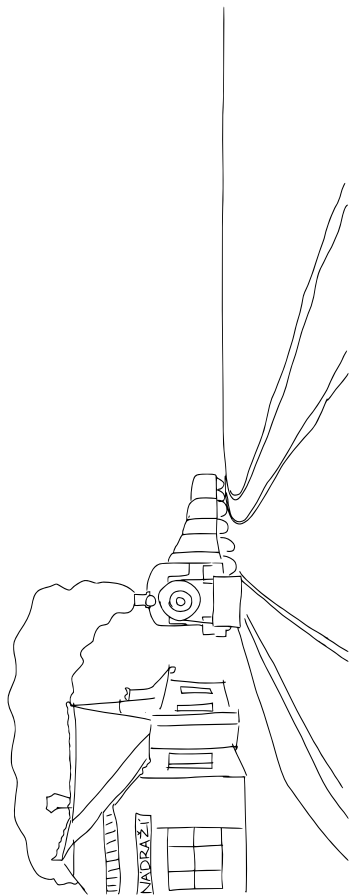
Pohlednice

Tábor a prázdniny se rychle blíží a s nimi i období velkého cestování vlakem. Už vlastníme dráhy od Londýna po Řím, takže o prázdninách se můžeme podívat (skoro) kam se nám zlíbí. Z našich cest ale musíme domů samozřejmě poslat pohlednici, jinak by nikdo nevěděl, že jsme tam byli a jak moc se nám tam líbilo. Můžeme si i trochu vymýšlet a trochu naše cestování příkrášlit. Takle pohlednice vypadá trochu smutně a není z ní vůbec vidět, kde to nádraží mohlo stát. Co kdybyste mi pomohli a kolem nakreslili místo, kam byste o prázdninách chtěli jet?

Když obrázek ukážete Julince, nebo pošlete na *vpr.red/epes*, dostanete za odměnu dva body do bodování.

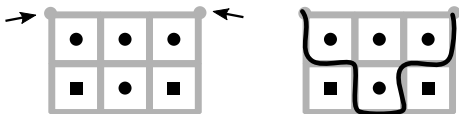
Pozdravy z cest

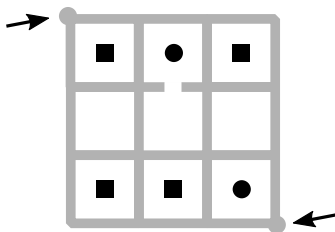
Rozděl a panuj!

Již od nepaměti panoval mezi kolečky a čtverečky spor. Tvým úkolem je nakreslit do mřížky jednu čáru tak, abys od sebe tyto dva tvary oddělil. Čára musí začínat a končit na označených místech a nesmí se křížit ani nikde dotýkat.

Na obrázcích níže je nalevo ukázka zadání a napravo jeho řešení.

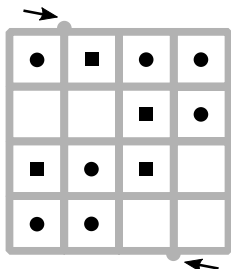
Pro mladší (do 5. třídy včetně)

Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

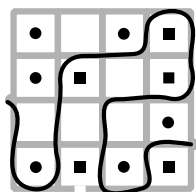
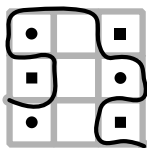

Pro starší (od 6. třídy včetně)

Řešení ukaž Pomovi (nebo pošli přes *vpr.red/e-pes*) a dostaneš body do bodování.

Řešení hádanky z minulého Pejska

Galerie Františka Kříže

Umění mistrů nové generace

Róza Švejdová: Pro Pejska (2024)

Jídlo si dej
bude ti hej
hezký den máš
guláš si dáš
na pět hodin zasytí tě
budeš veselý jak dítě
na procházku zajdeš si
kytičky a kaktusy...
po procházce lehneš si
do postele s plyšáky
užil sis den
bylo ti hej.

Maki Dohnalová: Psí píseň (2024)

Pejsek už má zase hlad haf haf
Vpředáci ho nakrmí waf waf
Dáme mu obrázek spapat spápat
Vedoucí se mračit nebudou haf haf
Pejsek už má zase hlad haf haf
Hlad zmizí raz dva
A Čtrnáce vyhrajem
U nás medvědi nežijí nežijí
Pejsek už nemá hlad haf haf
Na rozlučku zašteká haf haf
V červnu se už uvidíme starší
Se Čtrnácem se uvidí.

Josefína Stiborová: Květina (2024, plátno)

Aňa Švejdová: Večeře (2024)

Pejsek má pořád hlad,
ale normální jídlo nechce žrát.
Od dětí žádá si rád,
ale my nevíme, co mu máme dát.
Sladké či slané jídlo on má rád,
ale nechce ho pravé,
prej na papír mu ho máme dát.
Klobásy, párky, jitrnice,
k tomu koláče a lívance.
Tak a to by stačilo,
aby blbě ti už nebylo.
Hodně úsměvů a dobré nálady,
aby krásně jsme se tu měli.

Vpředák houbařem

Houba červnového Pejska je opět jedlá, i když vám tak na první pohled nemusí připadat. Poznáte ji dobře podle slizu, který pokrývá její klobouk. Barvu má výrazně žlutou až oranžovou. Roste nejčastěji pod mladými stromky. Naštěstí jsou všechny její druhy jedlé, a tak se při sbírání nemůžete splést.

Komu by se povedlo poznat, o jaké houbě je řeč (stačí první název), nechť to poví na schůzce Tee, nebo pošle odpověď přes e-psa (*vpr.red/e-pes*).

Místa v okolí tábora

ohlédnutí a odpovědi z minulých Pejsků

V průběhu celého roku jsem se vám pokusil shrnout to zásadní z historie okolí našeho tábořiště, abychom si snad byli při našem táboření vědomi jedinečnosti všech, již na první pohled netypických, míst a okolí jako celku.

V září byla krátce nastíněna historie celého území, především tedy v souvislosti s vojenským prostorem Ralsko. V průběhu roku jste poté mohli číst o historii již zcela konkrétních míst či menších oblastí — o údolí Zábrdky; o letišti v Hradčanech; nezaniklých, avšak vojenskou činností silně poznamenaných, obcích — Náhlově a Hradčanech; o obci Plouznice; o období asanace — tedy o čištění od staré munice; o historii zaniklých obcí; o základních rysech tamější přírody; či stručný seznam míst v blízkém okolí, pro které máme vlastní názvy.

Přesto si myslím, že vedle faktické znalosti historie okolí, je podstatné jejich přímé zkoumání a pozorování, pro které máme na táboře tak jedinečnou příležitost (oboje nám ostatně může pomoci se místům přiblížit).

UVědomění si, že před necelými 80 lety byly životy rodin, které zde byly dlouhé roky usazené, náhle přerušeny. Že dnes už jen můžeme za zříceninami starých domů, zbytky ovocných sadů a starými zarostlými cestami číst jednotlivé příběhy rodin, které v těchto domech žily, česaly ovoce ze stromů a chodily po cestách mezi vesnicemi.

To všechno se jaksí nesmazatelně vtisklo do krajiny, která je nám dnes hlavním zprostředkovatelem těchto příběhů, jelikož jen málo bylo zachováno ze vzpomínek dřívějších obyvatel.

Níže ještě zpětně uvádím, za což se všem, kteří své odpovědi zaslali, omlouvám, všechny odpovědi na otázky (a nápady či postřehy) ze všech Pejsků v průběhu roku.

Co byste navrhovali změnit, aby se zmenšila odloučenost obyvatel Ploužnice?

Aňa: „Aby měli více kultury, divadel, poutí... Prostě více akcí. Až nacvičíme naše divadlo, tak bychom jim ho mohli přijet zahrát. Myslím, že by se jim líbilo.“

Josefka: „Aby tam byl dobrý obchod a pořádně opravené, hezké domy.“

Róza: „Přijela bych jim zahrát na klavír, přivezla jim jídlo, dala jim peníze; vzala bych je do Prahy, nebo si s nimi hrála.“

Jak byste si připomínali zaniklé vesnice?

Aňa: „Každý rok by mohl být festival, koncert (se známými zpěváky), kde by se vždy připomněly zaniklé vesnice a mluvilo by se o jejich historii.“

Josefka: „Každý rok by se měla uspořádat vzpomínková akce, třeba hudební.“

Róza: „Pravidelně bych pořádala prohlídky v místech, kde dříve byly vesnice.“

Jaká věc vás zaujala na výletu na Velikonocích?

Aňa: „Bahňáčky, které měly být využívány jako koupa-liště, ale místo toho jsou z nich rybníky. . . “

Róza: „Stará německá škola v Jablonečku. Byla straši-delná. Nechápu, jak tam mohli mít školu. Neuvěřitelné. . . “

Štěpán: „Obora Židlov (zubři) a lípa na Proseči.“

Ester se ptá

Těďa (Skarabeus)

Jaký představení se ti nejvíc líbilo?

Asi Kdomělčas, to bylo moc hezký.

Jak jsi spokojenej se svou vlastní rolí?

Docela dobrý.

Kdo si myslíš, že vyhraje nejlepší představení?

My.

Kdo si myslíš, že je tajemný Beber, který ti píše dopisy?

To je mé tajemné alter ego, já si dopisuju sám se sebou.

Kryštof (UŠI-X)

Ty máš pásku přes oko, povíš nám, co se stalo?

My jsme si během divadla dali hlavičku s Frantou a skončilo to třema stehama.

Myslíš, že za to aspoň dostaneš Čtrnáce?

Napadlo mě to, ale bohužel mi všichni říkali, že si toho nevšímli. Nečekám to.

Kdo si myslíš, že vyhraje nejlepší představení?

Střelnice — Kdomělčas.

Kdo si myslíš, že měl opravdu nejlepší představení?

Střelnice — Kdomělčas.

Pedro (Arálie)

Jak jsi byl zapojený do dění na festivalu?

Tak akorát.

Kdo si myslíš, že vyhraje nejlepší představení?

Těžká otázka... Arálie, všechny.

Zapojoval ses i nějak do vašeho divadla?

No, pokoušel jsem se trochu režírovat.

A věříš si za tento výkon na Čtrnáce?

Je to těžká kategorie, takže ano.

Kdo si myslíš, že měl opravdu nejlepší představení?

Nejvíc jsem se smál u Malých Uší.

Zelí

Co se ti nejvíc líbilo na letošním festivalu?

Hromada lidí, co přišla po dlouhý době, takže se zase mohli potkat.

Kdo si myslíš, že vyhraje nejlepší představení?

Určitě Štěpán se svým muzikálem a Malý Arálie.

Myslíš, že jednou Vítek vyhraje Zlatého Čtrnáce?

(Vítek v tuto chvíli vypnul nahrávání.)

Jak se ti líbilo účinkovat ve znělce?

Líbilo se mi, že to bylo velmi rychlé, improvizované a efektivní. A výsledek se Alešovi moc povedl.

Franta (UŠI-X) — po galavečeru

Čekal jsi, že vyhraješ Zlatého Čtrnáce?

Nečekal, čekal jsem, že to vyhraje Tonda z Kdomělčasu, ale jsem teda šťastnej.

Jaký divadlo bylo podle tebe nejlepší?

Úplně celkově asi Kdomělčas, ale z dětských asi Malý Uši.

Ty jsi režíroval a psal i vaše dětské divadlo, myslíš si, že v budoucnosti máte šanci na Čtrnáce za představení?

Myslím, že máme rozhodně šanci. Když to nerozdělíme na dvě divadla, ale uděláme jedno pořádné, tak určitě vyhrájeme s přehledem.

Na druhou stranu Vpředřáci jedno pořádné udělali a stejně to nestačilo, co myslíš, že našemu divadlu chybělo?

Chyběla tomu nějaká vtipná složka. . . ne, to si samozřejmě dělám srandu. Upřímně nevím, co tomu chybělo, viděl jsem až druhou půlku.

Děkujeme za feedback, máš nějaké moudro na konec?

Samozřejmě, přeju všem, co poslouchají, aby se drželi a šli za svými sny. Vidíte, že to může vyjít, ať jste kdokoliv. Nebojte se a nestyďte se.

Jóžin (Draco) — po galavečeru

Jaký divadlo bylo podle tebe nejlepší?

Hodně se mi líbil Velký Vpřed, že zvládli mít na jevišti tolik lidí najednou.

Poprvé jsi účinkovala v BETONu, jaké máš pocity?

Jsem ráda, že mě vzali mezi sebe. Bylo to moc hezký a úplně jiný než zkoušet s dětma. A mrzí mě, že to končí.

Kdo z Draca do budoucna aspiruje na Zlatého Čtrnáce?

Citrón už měl podruhé nominaci, tak doufám, že nám příště zahraje nějakou větší roli.

Vedoucí starších:

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Štěpán: 771 113 162

Vedoucí mladších:

Sára: 728 739 631

Týna: 731 755 579

Mikuláš: 721 294 254

Julie: 734 853 092

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz